

§ 26. Wzory dokumentów wymienionych w §§ 20—25 określi instrukcja Ministra Żeglugi.

§ 27. Polski urząd konsularny zawiadamia urząd morski właściwy dla portu macierzystego statku o każdym przy-padku:

- 1) wydania dokumentu bezpieczeństwa statku we własnym zakresie,
- 2) wydania dokumentu bezpieczeństwa statku przez organ inspekcyjny obcego państwa — na wniosek polskiego urzędu konsularnego,
- 3) przedłużenia terminu ważności dokumentu bezpieczeństwa statku.

§ 28. 1. Dokumenty bezpieczeństwa statku wydaje się w 2 egzemplarzach: oryginał i uwierzytelniony odpis.

2. Oryginały dokumentów powinny być trwale oprawione i wywieszane stale na statku, w widocznym i dostępnym miejscu, to jest w kabinie nawigacyjnej i sterówce lub w radio-kabinie.

3. Uwierzytelnione odpisy dokumentów powinny być przechowywane przez kapitana statku w celu przedstawiania ich organom inspekcyjnym na ich żądanie.

4. Na wniosek armatora może być wydany dla jego użytku dodatkowy uwierzytelniony odpis dokumentu.

5. Szczegółowy tryb wydawania dokumentów i przedłużania terminów ważności tych dokumentów określa regulamin wydany przez dyrektora urzędu morskiego.

§ 29. Oprócz dokumentów bezpieczeństwa wymienionych w §§ 20—25 powinny znajdować się na statku wszystkie dokumenty dotyczące kadłuba, poszczególnych urządzeń i wyposażenia statku, wydane przez instytucję klasyfikacyjną.

§ 30. Dla odbycia podróży próbnej statek powinien posiadać zamiast dokumentów bezpieczeństwa wymienionych w §§ 20—25 „kartę bezpieczeństwa na podróż próbną”, wydaną przez urząd morski.

§ 31. 1. Za wydanie dokumentów oraz przedłużenie terminów ich ważności pobiera się opłaty.

2. Wysokość opłat określają odrębne przepisy.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 32. Dokumenty bezpieczeństwa wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują moc do czasu upływu ich ważności.

§ 33. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1935 r. o wyjęciu niektórych rodzajów statków morskich spod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków (Dz. U. z 1935 r. Nr 25, poz. 175 i z 1953 r. Nr 24, poz. 97),
- 2) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 sierpnia 1935 r. o urządzeniach pasażerskich na statkach morskich oraz o certyfikatach pasażerskich (Dz. U. Nr 61, poz. 392),
- 3) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 października 1938 r. o wzorach dokumentów bezpieczeństwa dla morskich statków handlowych (Dz. U. Nr 82, poz. 558),
- 4) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1939 r. o urządzeniach przeładunkowych na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 31, poz. 208),
- 5) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 15 grudnia 1951 r. w sprawie przepisów technicznych obowiązujących przy inspekcji polskich morskich statków handlowych (Dz. U. Nr 66, poz. 464),
- 6) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 20 marca 1953 r. w sprawie kotwic i łańcuchów kotwicznych na polskich morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 24, poz. 97).

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: S. Darski

90

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 kwietnia 1964 r.

w sprawie uczestnictwa Kenii i Laosu w Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 1 paragraf 3 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 308) następujące państwa stały się członkami Międzynarodowej Organizacji Pracy:

Kenia dnia 13 stycznia 1964 r.
Laos dnia 23 stycznia 1964 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

91

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 kwietnia 1964 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Rwandy do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 92 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212), Rząd Republiki Rwandy złożył dnia 3 lu-

tego 1964 r. Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki swój dokument przystąpienia do powyższej Konwencji,

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz